

Kaheksandast pildis kohtuvad vahepeal majja tunginud Oskar, kes kelneri maski all tahab veel edasi tungida, ja Lonni. Lonni on küll õnnelik, et Oskar tema pärast on tulnud peole, kuid ei tea, kellel seda esitella seltskonnale. Seal saadab tuntuud klaverikunstnik, kes esimest korda peaks esinema Budapestis Szin hazzy peol, kaardi, millega teatab, et ta haiguse tõttu ei saa mängima tulla. Kaart satub Lonni kätte, kes otsustab kasutada asjaolu, et Budapestis veel keegi ei tunne nägupidi seda klaverikunstniku, selleks, et Oskari esitella sellena. Oskari hakkab küll veidi jube, sest ta ei mängi üldse klaverit, kuid ta süiski nõustub, riskides sellega, et teda tõepoolest palutakse mängima.

Üheksas pilt mängib „ettekannete saalis“. Kogu seltskond on koos. Siin näeb Juri Saarm esimest kord sel õhtul Väinot ja Oskari, kuid ei tunne neid ära, kuigi nad talle tunduvad kahtlastena. Lonni esitleb Oskari klaverikunlusena, keda otsekohe hakkab ründama õrnem sugu. Kohtuvad Väino ja Eszter Illosvay, tema ärajooksunud naine, kuulus laulnanna... Järgneb suur Turani ansambel eesti, soome ja ungari grupi poolt. Szabo avaldab kahetsust, et ta ei ole veel saanud Eestis käia. Proua Illosvay olevat selles õnnelikumas seisukorras. Juri imestub, et proua elanud Eestis ja küsib, miks ta siis sealt ära tulnud. Proua Illosvay vastab lauluga, mida ta õieti laulab ainult Väinole.

Seltskond läheb vaatama juutulustikku. Eszter ja Väino jäävad kahekesi. Nende südameis ärkavad endised tunded täie jõuga. Eszter on valmis minema tagasi oma mehe ja lapse juurde, kuid tunneb õhtlasi armukadedust Milivi suhtes, sest oma terava silmaga ta on kohe tähele pannud, et ta mehe ja Milvi vahel on midagi olemas. Väino rahustab Eszterit, kes tahab nüüd otsekohe sõita tagasi Eestisse. Väino avaldab küll kartust, et kas Eszter armastusest oma kunsti vastu ei jäta teist korda maha meest ja last, kuid naine ütleb, et seda ei maksa karta. Ja tahtvat lahkuda lavalt oma kuulsuse tipul. Eszter ja Väino suudlevad. Seda juhtub nägema Milivi, kes küll tahab otsekohe lahkuda, kuid Eszter ei lase seda sündida. Naised jäävad kahekesi. Eszter lohutab Milivit, kuid ütleb talle samal ajal, et ta ei või loobuda Väinost...

Kümnendas pildis vaene Oskar peab end näitama klaverikunstnikuna, ja ta teebki seda, aga kuidas? Eszter Illosvay teatab seltskonnale, et ühes Eestist tulnud külalisestega lahku Budapestitist temagi.

III. vaatus.

Viimane vaatus mängib jälle Eestis. Esimene (üheteistkümnend) pilt viib meid esimese vaatuse metsamajja. Koos on Eszter ja Gea, kuid ema ei näi just väga hoolivat oma tütrest. Seda enam huvi pühendab ta Budapestist saade-

tud partituurile. Gea avaldab kartust, kas ema ei taha teda uuesti maha jätta. Ja miks ei laula ema oma lapsele? „Valge tädi“ teinud seda alati. Nüüd Eszter laulabki, aga nii, nagu seisaks ta laval, nii et lapski saab aru, et see laul ei ole temale määratud.

Laulu lõppedes tuleb metsamajakesse Milvi. Nüüd saab Eszterilegi selgeks, kes on „valge tädi“. Ja Gea ei pööra enam mingit tähelepanu emale, kes talle emaks ei olegi. Eszter kõneleb Milvile oma armastusest lava vastu, mis on suurem armastusest mehe ja lapse vastu. Geagi saab aru, et ema tahab uuesti tema juurest lahkuda. Kuid ega ometi „valge tädi“ ära lähe? Süiski — ta on juba läinud. Gea jookseb välja teda otsima. Eszter jääb ükski ja peab endamisi aru, kas minna tagasi Budapesti või mitte. Armastus lava vastu võidab — kodu võib Eszterile jääda ainult igaveseks legendiks. Ta kirjutab kirja Väinole, milles annab talle tagasi ta vabaduse ja lahkuub siis.

Tuleb Väino väljast, leiab eest kirja, kuid mitte oma last. Läheb rahutu südamega seda otsima.

Dekoratsioon muutub. Näeme kaheks jaotatud lava — vasemal jõe kallast paadiga, milles istuvad Toomas ja Maie, ta armsam — paremal väikest „nädalalõpu laagrit“, kus Oskar kirjutusmasinal harjutab klaverimängu ja ootab Lonni. Toomas õngitseb, Maie vaatab igavust tundes pealt. Selles pildis mäng kandub vaheldumisi ühelt lavapoolelt teisele. Kummaldi pool „klaariatakse“ abiellumisasju. See on opereti kenamaid ja meeldejätavamaid pilde.

Finaaliks muutub dekoratsioon veel kord, näidates meile jõe kallast metsamajakese läheduses. Gea otsimine, millest osa võtnud ka teisi, on kestnud õõ läbi. Kuid lapse eest on vahepeal hoolitsenud Milvi. Tuleb Väino. Tulevad ka Oskar ja Lonni, ja koguni Juri Saarm, kes otsib oma tütreid, kuid kes peab sellega leppima, et tütreidki on otsinud ja leidnud — Milvi oma Väino, Lonni oma Oskari. Neile lisaks ilmub lavale veel üks õnnelik noorpaar, ja ühes lõpulauluga tuleb ette eesriie.